

De islam doet zich groter voor dan ze is

Dat er in Nederland 1 miljoen moslims wonen klopt niet. De islam erkent geen afvalligen en telt iedereen mee.

Michiel Hegener

journalist en voorzitter van het Steuncomité ex-Moslims

Hoe kan het toch dat van de omstreeks zesduizend religies die de mensheid telt er één tien keer zoveel media aandacht krijgt als alle andere samen? De dreiging van islamitisch terrorisme is daar zeker verantwoordelijk voor; maar op de achtergrond spelen ook de omvang en de groei van de islam een grote rol.

Moslims wijzen graag op hun aantallen: anderhalf miljard wereldwijd, de islam de snelst groeiende religie in Europa, en nu al Nederlanders grootste religie als je protestanten en katholieken apart telt. Onzin allemaal. De werkelijke aantallen moslims zijn geheel onbekend maar in elk geval gering: wereldwijd, in Europa en in Nederland. Dat komt doordat mensen die in een islamitisch milieu worden geboren geen vrijheid van godsdienst en levensbeschouwing genieten. Zodra ze ter wereld komen wordt bepaald dat ze moslim zijn, en ze worden grootgebracht met het idee dat het verlaten van de islam geen optie is. Ze kunnen dus geen religie of levensbeschouwing kiezen.

Eigenlijk zijn alleen mensen die zich tot de islam bekeerden moslims. Hoeveel zijn dat er? In Nederland nog geen duizend, wereldwijd een paar miljoen. De rest is bij de geboorte spiritueel aan de ketting gelegd. Geen wonder dat een deel van hen gek wordt en met bommen omhangen kiest voor de dood. We moeten ze helpen, niet bestrijden. Hulp is in dit geval een krachtige herintroductie van individuele vrijheid van religie en levensbeschouwing: van Manilla via Mekka tot Marrakesj, Nederland en de hele EU inbegrepen.

Alleen in vrijheid gemaakte keuzes tellen. Stel: we zaten in Nederland met een miljoen mensen van wie bij de geboorte was bepaald dat hun lievelingskleur pimpelpaars was en die

waren grootgebracht met het idee dat die 'keus' voor altijd vast stond. Zou Nederland dan inderdaad een miljoen mensen tellen die pimpelpaars als lievelingskleur heeft?

Het verbod op afvalligheid, ingesteld door Mohammed zelf, is al 1400 jaar het groeihormoon van de islam. De niet-islamitische wereld voelt zich vaak bedreigd door de grote aantallen moslims, zonder te beseffen dat die aantallen nep zijn. Door in die aantallen te geloven maken we het onszelf nodeloos ongemakkelijk en, ernstiger, tasten we een kernwaarde van het vrije westen aan. Want wie beaamt dat er in Nederland een miljoen moslims zijn, vijftien miljoen in Europa en een miljard of meer wereldwijd, zet impliciet een streep door individuele vrijheid van godsdienst.

Uittreedverbod is het groeihormoon van de islam

Dat is niet slim en het is eigenlijk ook een overtreding: onze wetgeving, in het bijzonder door Nederland geratificeerde mensenrechtenverdragen, stellen ondubbelzinnig dat iedereen helemaal zelf mag bepalen wat wel en wat niet te geloven. Moslims mogen dat niet.

Alle andere religies erkennen de vrijheid om eruit te stappen. De katholieke kerk heeft dat schriftelijk vastgelegd, in 1965 in Dignitatis Humanae, met overgrote meerderheid aangenomen tijdens het Tweede Vaticaanse Concilie. Voor hindoes en boeddhisten is de keuzevrijheid ook essentieel: elk individu is verantwoordelijk voor zijn of haar eigen daden. Het verlaten van het geloof is misschien onverstandig, maar dat merkt de uittreder vanzelf dankzij de wet van karma en reïncarnatie.

Intussen willen cultuurrelativisten, bijna de hele PvdA bijvoorbeeld, de gapende kloof tussen de islam en onze individuele vrijheid van godsdienst niet zien. Religie is vooral cultuur, zeggen ze; verandering kost eeuwen, daar doe je bijna niets aan. En ze hebben steun van de atheïsten – een kleine minderheid in Nederland, maar zwaar oververtegenwoordigd bij beleidsmakers en intellectuelen. Die zeggen: „God bestaat niet, na de dood is er niets, religie is onzin, en vrijheid van religie is dus vrijheid van onzin. Waar maken we ons druk over?” Lees de kranten, zou ik zeggen. Zie hoeveel pagina's verloren gaan aan debatten over één klein religieuze clubje waarvan iedereen denkt dat het een wereldreligie is.

Misschien kan een voorbeeld duidelijk maken wat er aan de hand is. Laten we even aannemen dat Nederland nu 300 tennisclubs heeft. En stel: één van die tennisclubs stelt de regel in dat de leden niet langer mogen opzeggen. Ook wordt bepaald dat kinderen van leden automatisch lid voor het leven zijn, en hun kinderen, en hun kinderen... enzovoort. En dat er zeer zware straffen staan op het verlaten van de tennisclub of het beoefenen van andere sporten dan tennis. En kijk dan eens over 1400 jaar welke tennisclub in Nederland de grootste is! Sterker: het zou een van de grootste tennisclubs ter wereld zijn, met honderden miljoenen leden, van wie velen nauwelijks weten wat een tennisbal is. Op deze manier is de islam groot geworden. Zo heeft de islam zich verspreid over het christelijke Midden Oosten en Noord Afrika en delen van het hindoeïstische Indiase subcontinent.

Het verbod op afvalligheid heeft zich ook bij andere godsdiensten voorgedaan, met name bij het christendom, maar altijd plaatselijk en tijdelijk, en eeuwen geleden voor het laatst. Bij de islam gold en geldt die regel altijd en overal. Daarom betekenen aantallen moslims helemaal niets.